Dosarul nr. 1ra-838/2015

Curtea Supremă de Justiţie
D E C I Z I E

23 septembrie 2015 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie
în componenţă:
Preşedinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinând, în camera de consiliu, fără citarea părţilor, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinţei Judecătoriei Hânceşti din 06 ianuarie 2015 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 02 aprilie 2015, declarat de inculpatul

Deliu Constantin Stepan*, născut la 15 februarie 1989, originar şi locuitor al or. Hânceşti, str. Gura Cotului 21, cetăţean al R. Moldova, anterior condamnat conform:*

1) sentinţei Judecătoriei Hânceşti din 17 martie 2009, în baza art. 152 alin. (2) lit. i), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani;

2) sentinţei Judecătoriei Hânceşti din 28 februarie 2014, în baza art. 179 alin. (2), 287 alin. (3), 84, 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani;

	Termenul de examinare a cauzei
în instanţa de fond:	***06 octombrie 2014 – 06 ianuarie 2015,***
în instanţa de apel:	***02 februarie – 02 aprilie 2015,***
în instanţa de recurs	***11 iunie – 23 septembrie 2015;***

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentinţa Judecătoriei Hânceşti din 06 ianuarie 2015, Deliu Constantin a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare şi în baza art. 179 alin. (2) Cod penal la 2 ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracţiuni, prin cumulul parţial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa de 3 ani şi 6 luni închisoare.

În temeiul art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentinţe, prin adăugirea parţială a pedepsei aplicate conform sentinţei Judecătoriei Hânceşti din 28 februarie 2014, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 17 septembrie 2014.

2. Instanţa de fond a constatat că Deliu C., aflându-se în relaţii de concubinaj cu Bucşa Elena, cu care are un copil comun, Bucşa Gabriel, a.n. 2011 şi locuiesc pe str. Gura Cotului 21, or. Hânceşti, aflându-se sub influenţa alcoolului, o agresează în mod sistematic şi intenţionat, atât pe concubină cât şi pe fiu, aplicându-i primei lovituri cu diferite obiecte peste tot corpul, cauzându-i dureri fizice, o insultă şi ameninţă cu răfuială fizică şi cu moartea, toate aceste acţiuni le comite în prezenţa fiului minor, lipsindu-i pe ambii de mijloace de existenţă primară din cauza că nu lucrează stabil, iar câştigurile ocazionale din munca zilieră le foloseşte pentru procurarea alcoolului. Ca rezultat al comportamentului agresiv din partea inculpatului, Bucşa Elena este în permanent provocată stărilor de tensiune şi de suferinţe fizice şi psihice.

La 09 august 2014, aproximativ ora 17:00, la domiciliu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acţionând cu intenţie, Deliu C. a agresat-o fizic şi verbal pe Bucşa Elena, aplicându-i multiple lovituri cu pumnii şi picioarele peste tot corpul, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 282 „D” din 03 septembrie 2014, multiple echimoze pe cap, corp, membre ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

La 21 august 2014, în baza cererii DASPF Hânceşti, a fost emisă o ordonanţă de protecţie prin care Deliu C. a fost obligat ca timp de 90 zile să nu viziteze locul de trai al Elenei Bucşa şi al fiului Bucşa Gabriel, situat pe str. I. Fulga nr. 29, or. Hânceşti, la fel să nu să se găsească mai aproape de 100 m. de Bucşa Elena şi să nu contacteze sub nici o formă cu ea şi copilul.

În pofida restricţiilor stabilite, la 17 septembrie 2014, aproximativ ora 22:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acţionând cu scopul răzbunării fizice faţă de Bucşa Elena şi încălcării inviolabilităţii domiciliului lui Bucşa Galina şi Bucşa Vitalie, domiciliu în care se afla Bucşa Elena cu copilul său Bucşa Gabriel, manifestând un comportament umilitor şi adresându-i concubinei cuvinte injurioase, în prezenţa copilului şi rudelor acesteia a ameninţat-o cu moartea, provocându-i suferinţă fizică şi psihică, aceasta fiind nevoită să fugă cu copilul de acasă şi să se refugieze la cunoscuţi. Urmare el, a deteriorat geamul unei uşi şi fără permisiune a intrat în domiciliul Galinei Bucşa şi Vitalie Bucşa, aplicându-le violenţă fizică prin aplicare de lovituri, cauzându-i Galinei Bucşa vătămări corporale neînsemnate, iar la cerinţa acestora de a părăsi locuinţa, Deliu C. nu se supunea, continuând acţiunile violente.

Instanţa a reţinut că inculpatul a recunoscut parţial vina, aceasta fiind dovedită totalmente prin probele administrate pe caz, şi a încadrat acţiunile lui în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca violenţa în familie, adică acţiunea

intenţionată, manifestată fizic şi verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferinţă fizică şi psihică, prejudiciu material şi moral şi în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimţământul acesteia, precum şi refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acţiuni săvârşite cu aplicarea violenţei.

La stabilirea pedepsei, instanţa a ţinut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de caracterul şi gravitatea infracţiunilor săvârşite, că inculpatul a comis infracţiuni mai puţin grave, anterior a fost condamnat, antecedentele penale nefiind stinse şi că la locul de trai este caracterizat negativ.

3. Avocatul Natalia Colesnic a declarat apel, solicitând casarea sentinţei, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de liberate.

Apelantul a indicat că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă prea aspră. Ultimul a recunoscut parţial vina, regretă şi se căieşte de cele comise, are un copil minor la întreţinere şi este unicul întreţinător în familie, se învinuieşte de săvârşirea a două infracţiuni mai puţin grave, astfel o pedeapsă non privativă de libertate îşi v-a atinge scopul de corectare a inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 02 aprilie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanţa de apel a reţinut că la stabilirea pedepsei, instanţa de fond just a ţinut cont că inculpatul anterior a fost condamnat - prin sentinţa Judecătoriei Hânceşti din 17 martie 2009, în baza art. 152 alin. (2) lit. i), 90 Cod penal, la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen de probă de 3 ani şi prin sentinţa Judecătoriei Hânceşti din 28 februarie 2014, în baza art. art. 179 alin. (2), 287 alin. (3), 84, 90 Cod penal, la 4 ani închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, dar inculpatul concluzii nu şi-a făcut si nu a dat dovadă de corectare, comiţând alte infracţiuni.

Având în vedere prevederile art. 4, 61 alin. (2) Cod penal, instanţa de fond corect i-a stabilit inculpatului pedeapsa în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal - 3 ani închisoare, şi în temeiul art. 179 alin. (2) Cod penal - 2 ani închisoare, stabilindu-i în baza art. 84 Cod penal, prin cumulul parţial al pedepselor aplicate pedeapsa de 3 ani şi 6 luni închisoare.

Dat fiind că inculpatul anterior a fost condamnat, corect i-au fost aplicate prevederile art. 85 alin. (2) Cod penal, conform căror dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară, astfel fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin urmare, pedeapsa stabilită inculpatului este corectă, echitabilă, legală şi corespunde întocmai faptelor săvârşite de el.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a indicat că instanţele nu a ţinut cont de vârsta lui tânără, ca a crescut în familie social vulnerabilă, are la întreţinere copii minori, a recunoscut vina şi s-a căit sincer de cele comise.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei şi motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa de recurs, se pronunţă doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conţină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 şi argumentarea ilegalităţii hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul iniţial, în pofida prevederilor enunţate, nu este indicat niciun temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept şi argumentarea ilegalităţii deciziei contestate în acest sens (*pct. **5** din decizie*).

Circumstanţele enunţate denotă că recursul dat nu întruneşte condiţiile de conţinut, iar instanţa de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanţe în fapt şi în drept, care l-ar justifica.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel, inclusiv şi în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanţa de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reţinute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispoziţiilor de drept formal şi material.

Sub acest aspect şi cu referire la argumentele din recursul inculpatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept şi clar definite, se atestă că împrejurările menţionate în partea descriptivă a hotărârilor instanţelor de fond şi de apel, inclusiv cele reproduse în pct. **2** şi **4** din prezenta decizie, denotă că ambele instanţe au constatat şi apreciat circumstanţele de fapt şi de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală şi prescripţiilor de drept material, ţinând cont de prevederile art. 61, 75, 84,

85 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele şi în strictă conformitate cu dispoziţiile legii. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţând pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate. Dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentinţa anterioară.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate şi reproduse în pct. **5** din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanţele au apreciat circumstanţele cauzei în latura pedepsei (*pct. **5** din decizie*).

Însă, pornind de la relevanţele art. 27, 414 alin. (1) şi (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanţa de apel, judecând apelul, verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanţă, conform materialelor din cauza penală şi în baza oricăror probe noi prezentate instanţei de apel, şi poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanţelor de fond şi de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanţelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competenţă şi prerogativă legală a acestor instanţe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură şi, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanţele enunţate denotă în mod concludent că instanţele de fond şi de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale şi că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Deliu Constantin Stepan împotriva sentinţei Judecătoriei Hânceşti din 06 ianuarie 2015 şi deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 02 aprilie 2015, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 07 octombrie 2015.

Preşedinte Nicolae Gordilă

Judecători Iurie Diaconu

Elena Covalenco